

**PROTIV SAMOVOLJE**

NA fotografiji u zaglavju je grafit koji je nedavno osvanuo na stadionu Crvene zvezde. Nema lepšeg osećanja nego da nas je svakim danom sve više. Ako pratite izbore u Americi sigurno vam nije promaklo da sledbenici Donald Trampa mrtvi ozbiljni tvrde kako otmaci radikalni pokret *Black Lives Matter* finansira Džordž Soroš, dok kampanja Hilari Klinton tvrdi da je Tramp ruski čovek. Vučić je bez sumnje zreo za poredenje sa Trampom, Informer za poredenje sa FOX-om, Druga Srbija je kudikamo raspadnutija od američkog DS-a, a želimo da i *Ne davimo Beograd* doraste poredenju sa *Black Lives Matter*. Priloge diskusiji o pozadini nasilja u Savamali danas nam daju Vahida Ramujkić i Đorđe Palibrk. Nadamo se da Vahidin uvod u osnovne džentrifikacije i Đorđev ogled o vlasti koja je izgubila kontakt sa stvarnošću, provociraju dalje razmišljanje o malignim procesima sred kojih se nasilje desilo i o mogućim alternativama. Podsećamo vas na današnji razgovor radničkih aktivista sa aktivistima *Ne davimo Beograd*, o staroj strategiji vlasti da nas kad se pobunimo lažno predstavi kao nasilnike, i nateru da se bavimo sobom i svojom odbranom. Slučaj je hteo da nas baš ove nedelje sud podseti koliko uporan zna biti u progono, u čemu saopštenje daje Anarhosindikalistička inicijativa.

Učitelj neznalica i njegovi komiteti

S one strane duge

DIJALOG iz jedne od mojih omiljenih scena u jugoslovenskoj kinematografiji, iz filma „O pokojniku sve najlepše“:

- A šta piše u tom kapitalu u seljačkim štrajkovima?
- Koliko ja znam, drug Marks i Engles pretpostavljaju radničke štrajkove samo u kapitalizmu.
- Pametni ljudi.
- Šta bi bilo s diktaturom proletarijata kad bi proletari štrajkovali?
- Cane, i sve to piše u tom kapitalu (...) Kad završimo rudnik, zatvoricu se u sobu jedno dva-tri sata da ga natenane proučim.

Kaže Radiša, predsednik mesnog Narodnog odbora Gornjeg Jaukovca, zburjen otporom seljaka modernizaciji i izgradnji rudnika koji treba da bude zamajac za preporod celog kraja. Bolno je kako vicevi sa kojima smo ismevali socijalizam mnogo bolje ležu uz današnje odnose nego uz vreme u kom su nastali.

U Nemanjinoj ulici 2016. godine uobičajeno uzburdan pred novo zasjedanje Vlade, doktor Neša časka u predvorju sa premijerom. Premijer ga, kao svog najpouzdanijeg stručnjaka konsultuje oko najdelikatnijih pitanja.

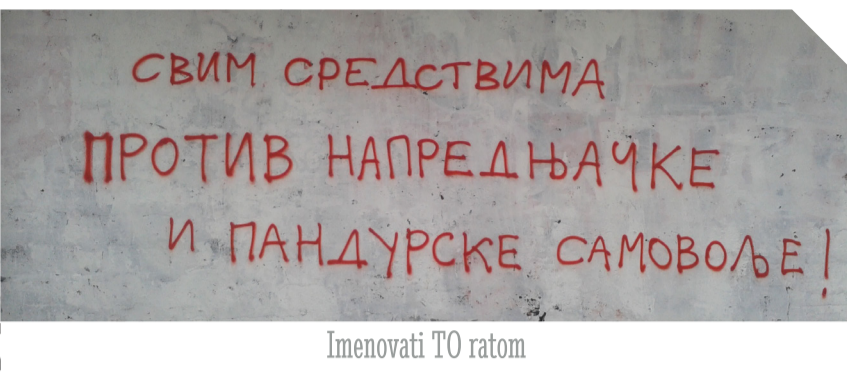
- A šta piše u tom tvom Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju i Memorandumu sa MMF-om o gradanskim protestima protiv liberalizacije, javno-privatnih partnerstava i njih reformi?
- Ne piše ništa, nema ni potrebe, podrazumeva se da se građani bane samo kad traže više privatizacije.
- Pametni ljudi.
- Šta bi bilo sa građanskim društvom kad bi građani tražili da državom ne vlada sprega političkih partija i privatnih kompanija.
- Nešo, i sve si to naučio od mentora Miće pišući plagijate? Kad završimo Beograd na vodi, zatvoricu se u sobu jedno dva-tri sata da i ja natenane proučim sve one sporazume i memorandume koje sam potpisao.

Kaže premijer zburjen otporom građanstva modernizaciji i izgradnji biznis kompleksa koji treba da uz doktor Sinišin finansijski multiplikator još brže multiplikuje privredu koja je već krenula u nezadrživ uzlet. Tako nekako izgleda stvarnost s one druge strane. Sa naše strane sprege su više nego očigledne, toliko očigledne da čak deluje i pomalo glupo polemisati o njima. Imamo viskog partijskog moćnika, npr. Nešu ili Sinišu, svejedno je, koji sprečava policiju da uradi ono što po svojoj dužnosti mora da uradi, imamo ljude koji samo mogu bespomoćno da gledaju kako nestaje i ono malo što imaju, i imamo neljude koji taj posao odraduju

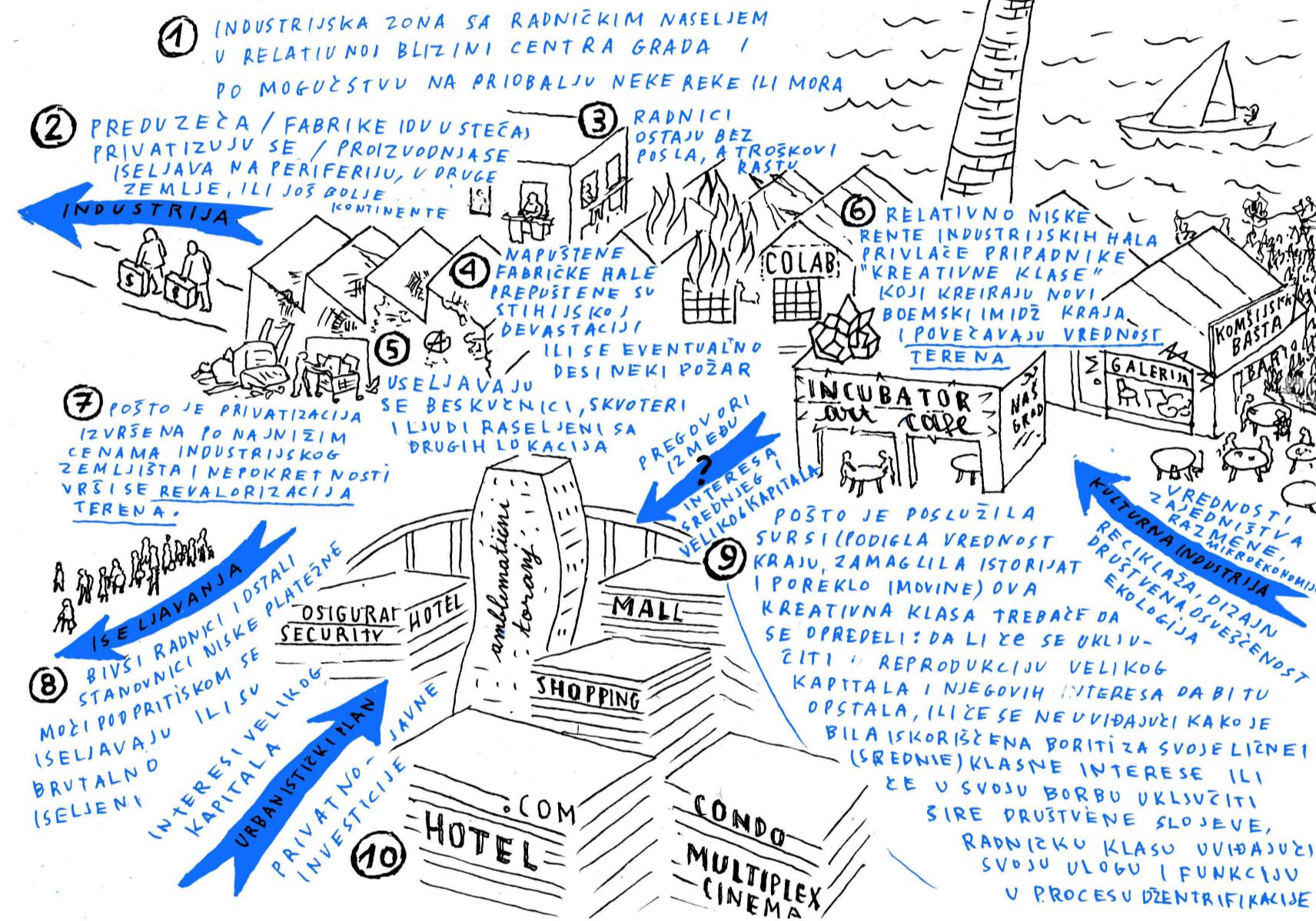
Izdavač:  
**Učitelj neznalica i njegovi komiteti**  
 Uredništvo:  
**Vahida Ramujkić, Noa Treister, Vladimir Novaković, Ivan Velisavljević, Ivan Zlatić**  
 Dizajn i prelom:  
**Matija Medenica**

donator:  
  
 FONDACIJA ZA OTVORENO DRUŠTVO • OPEN SOCIETY FOUNDATION

za samoobrazovanje  
**Rilten**  
 uciteljneznalica.org društvena pitanja



**DŽENTRIFIKACIJA U 10 KORAKA**



Tekst i ilustracija: Vahida Ramujkić

Poziv na prvi u seriji razgovora  
**NA KRAJU ĆE ISPASTI DA SMO MI TUKLI POLICIJU**

Četvrtak 28. jul 2016. godine u 17.00h  
 Učitelj neznalica i njegovi komiteti  
 Resavska 21, stan br. 5, Beograd

POŠTO su se uverili da u Srbiji više niko trezven ne pada na priče o „stranim plaćenicima“ i „izdajnicima“, vlast od ponedeljka 18. jula pokušava da protest protiv nekažnjelog nasilja u Savamali diskvalifikuje i uguši kao „nasilan“.

Nova strategija gušenja protesta može biti veoma opasna po one koji su meta napada, jer za razliku od širenja abrova i prostakluka o organizatorima protesta, za nasilje se hapsi i kažnjavaju! Zato moramo sprečiti da u javnosti, pred institucijama, među nama, na bilo kom mestu prevlada verzija događaja koju forsira vlast – da su demonstranti tukli policiju.

Boreći se za svoja prava u procesu privatizacije, mnogi radnički aktivisti su doživeli da budu proglašeni za nasilnike u situacijama kada su se suprodstavljali nasilju, za kriminalce onda kada su tražili da država pohapsi kriminalce. Zato organizujemo razgovor članova inicijative *Ne davimo Beograd* sa aktivistima radničkih grupa koji su proteklih godina zbog borbe protiv nasilja i korupcije bili lažno optuživani da su nasilnici i kriminalci.

U razgovoru učestvuju: Stana Krstić, predstavnica stanara smeštajnih kapaciteta *Trudbenik* gradnje u stečaju, Zdravko Deurić, lider borbe radnika-akcionara *Jugoremedije* iz Zrenjanina, Zoran Gočević, predsednik odbora poverilaca *Srboleka* u stečaju i predsednik sindikata *Srboleka* pre stečaja, Vladimir Novaković, predsednik *Udruženja radnika i prijatelja Trudbenika*, Petar Učajev, advokat u timu pravne pomoći radnicima i malim akcionarima koju organizuje *Učitelj neznalica*, i aktivisti inicijative *Ne davimo Beograd*.

Pozivamo sve zainteresovane da se uključe u razgovor.

Nastavlja se  
 pravosudni progon  
 anarhista u Srbiji

VEĆ sedam godina traje montirani sudski proces protiv grupe mladih ljudi optuženih da su napali ambasadu Grčke u Beogradu.

Danas, 25. jula u 11:00, otvoreno je novo poglavlje ovog grotesknog procesa kada je sudija Prvog osnovnog suda u Beogradu Goran Ramić doneo prvostepenu presudu kojom je četvoro optuženih proglašeno krivima, a jedan je oslobođen optužbi. Ratibor Trivunac je osuđen na osam meseci zatvora uslovno na tri godine; Ivan Vulović, Ivan Savić i Sanja Dojkić su osuđeni na šest meseci zatvora uslovno na dve godine; Tadej Kurepa je oslobođen optužbi.

Ovo nikako nije kraj procesa jer smo odlučni u tome da ovu pravosudnu farsu guramo do kraja, sve dok svi optuženi u procesu protiv „beogradske šestorke“ ne budu u potpunosti oslobođeni svih optužbi. Na presudu će svakako biti uložene žalbe i očekujemo da je jedini razuman potez viših sudskih instanci da ovu presudu obore ili preinače tako da bude oslobađajuća.

Podsetimo, 3. septembra 2009. godine šestoro mladih ljudi (od kojih četvoro članova Anarhosindikalističke inicijative) uhapšeni su pod sumnjom da su 25. avgusta 2009, oko tri sata ujutru, najpre na fasadi ispisali zaokruženo slovo „A“ – simbol anarhističkog pokreta, a potom bacili dva „molotovljeva koktela“ na zgradu ambasade Grčke. Njih šestoro su zadržani preko noći u pritvoru u kome će ostati narednih šest meseci, zato što je u toku te noći tadašnji vršilac dužnosti Republičkog javnog tužioca Slobodan Radovanović, lično intervenisao da bi tužilaštvo prekvalfikovalo krivično delo iz „izazivanja opšte opasnosti“ u „međunarodni terorizam“. Nakon što je „beogradska šestorka“ pritvorena i osumnjičena za „međunarodni terorizam“ tužilaštvo je pokušalo da u svoj fabrikovani slučaj uplete čitavu Anarhosindikalističku inicijativu sa namerom da je proglasi „terorističkom organizacijom“.

Zahvaljujući snažnom pritisku činjenica, javnosti i medija, tužilaštvo je prvo odustalo od daljih pokušaja uplitanja ASI u slučaj, a zatim je nakon prvog ročišta u februaru 2010. sud ukinuo pritvor i beogradske anarhisti pušteni su da se brane sa slobode. Optužnica je ubrzo prekvalfikovana u „izazivanje opšte opasnosti“ a 16. juna 2010. godine sudija Višeg suda u Beogradu Dragoljub Gerasimović donosi oslobađajuću presudu kojom se svi optuženi oslobađaju svih optužbi.

To, međutim nije bio kraj već početak ovog političkog sudskog procesa koji će uskoro ući u osmu godinu. Naime, tokom aprila 2011. godine Anarhosindikalistička inicijativa pokrenula je Anti-NATO kampanju kao reakciju na informaciju da će u Beogradu od 13. do 15. juna biti održan najveći NATO skup u dotadašnjoj istoriji. Prvi od nekoliko predviđenih protesta protiv najavljenog NATO skupa održan je 12. juna ispred „Sava centra“ u Beogradu. Ovaj mirni protest policija je okružila čim se

okupilo stotinak ljudi, demonstranti su vređani i bacani niz padinu preko puta Sava Centra, a od strane neidentifikovanih policajaca u civilu brutalno je uhapšeno osmoro učesnika skupa, od toga trojica članova Anarhosindikalističke inicijative.

Odmah nakon razbijanja protesta i hapšenja počinje medijski linč Anarhosindikalističke inicijative i njenih članova. Ovaj medijski linč uključuje i pozive Apelacionom sudu da obori oslobađajuću presudu Beogradske šestorki. Ne iznenađuje što je manje od dve nedelje nakon toga Apelacioni sud u Beogradu zaista i prihvatio žalbu Višeg javnog tužioca u Beogradu, ukinuo oslobađajuću presudu i predmet vratio prvostepenoj sudu na ponovno suđenje. Samo nekoliko dana kasnije, Viši sud u Beogradu, (i to sudija Dragomir Gerasimović, koji je doneo oslobađajuću presudu), oglašava se nenadežnim za postupanje u postupku protiv šestorke, te donosi odluku da se predmet dostavi Prvom osnovnom sudu u Beogradu.

Političke okolnosti koje su pratile čitav proces nastavljaju se 2015. godine. Predsednica Prvog osnovnog suda u Beogradu Tanja Šobat početkom novembra 2015. bez ijednog utvrđenog kriterijuma donosi odluku o prebacivanju osmoro sudija krivičara u parnično i izvršno odeljenje tog suda, uz objašnjenje da u tim odeljenjima nema dovoljno sudija. Jedan od sudija krivičara koji su bili pogodeni ovom odlukom bio je i Goran Ramić. On se u toku te noći tadašnji vršilac dužnosti Republičkog javnog tužioca Slobodan Radovanović, lično intervenisao da bi tužilaštvo prekvalfikovalo krivično delo iz „izazivanja opšte opasnosti“ u „međunarodni terorizam“. Nakon što je „beogradska šestorka“ pritvorena i osumnjičena za „međunarodni terorizam“ tužilaštvo je pokušalo da u svoj fabrikovani slučaj uplete čitavu Anarhosindikalističku inicijativu sa namerom da je proglasi „terorističkom organizacijom“.

Današnju presudu smatramo nastavkom pravosudnog terora koji je počeo 2009. godine kada je „Beogradska šestorka“ provela pola godine u paklu Centralnog zatvora u Beogradu pod optužbom za međunarodni terorizam, a koji je nastavljen tokom sedam godina suđenja koje je videlo jednu oslobađajuću presudu (jun 2010), promenu pet sudija, nekoliko izmena optužnice, Vlade Mirka Cvetkovića, Ivice Dadića i Aleksandra Vučića, i medijsku satanizaciju najgore vrste.

Nećemo u sudu pasivizirati. Nastavićemo da učestvujemo u društvenim previranjima, da se zalažemo za stvaranje borbenog direktno-demokratskog sindikalnog pokreta i da se borimo protiv države i kapitalizma.

25. jula 2016. godine  
**Sekretarijat Sindikalne konfederacije „Anarhosindikalistička inicijativa“, sekcije Međunarodnog udruženja radnika i radnica.**

